

[Melchior]

også ville sætte spørgsmålstegn ved nødvendigheden af mange paragraffer i lovene, hvis man tog sig tilstrækkelig tid til at arbejde lovforslagene grundigere igennem. Det kræver altså, at de mennesker, der skal gøre det – det er folketingsmedlemmerne hjulpet af departementerne – kan organisere sig væk fra en mængde manuelt arbejde, som andre lige så godt kan gøre.

Jeg fik egentlig for lidt tid til at beskæftige mig med den socialdemokratiske ordførers indlæg her, som jo var noget skuffende. Jeg håber, at der også er andre opfattelser i socialdemokratiet. Jeg har på fornemmelsen, at der er forskellige opfattelser, og det er jo kun naturligt i en stor og alsidig og begavet gruppe. Jeg må anholde udtrykket, at vi skal til at vade i sekretærer. Jeg ved ikke, om der er nogen, der er ved at få våde tæer på grund af denne »vadning«. Dette forslag er meget behersket. Der er nogle, der sagde, at det var en rutten med midlerne. Det var såmænd hr. J. K. Hansen selv, der sagde, at det ville blive en meget dyr ordning. Der er ingen, der har anfægtet den løselige beregning, som vi har foretaget i bemærkningerne til forslaget. Hvis det er at rutte med penge, så må jeg sige, at man må have nogle sjove forestillinger om størrelsesordenen.

Jeg beder – det er positivt ment, lad det være en udstrakt hånd – jeg beder, ligesom hr. J. K. Hansen her gjorde, meget om, at hr. J. K. Hansen sammen med sin gruppe vil tænke sig om og være villig til i hvert fald – det er jeg sikker på, man vil være – at tage en grundig drøftelse af, om det er på denne måde eller på en anden måde, vi kan forbedre lovgivningsarbejdet. Det forventer jeg socialdemokratiets medarbejderskab til. Det er ikke det enkelte folketingsmedlems magelighed eller den slags ting, vi har haft i tankerne, men udelukkende det hensyn, vi skylder de borgere, der har sat os herind.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Hr. Kaj Hansen mente, at vi bidrog så enormt til papirdyngerne, og det er rigtigt, hr. Kaj Hansen. Med ondt skal ondt fordries. Vi må nu engang, for at ophæve lovene, fremsætte forslag om, at de love skal ophæves. Men hvis hr. Kaj Hansen vil være med til at stemme for de ændringsforslag, vi har

stillet til finansloven nu, og vedtage dem, så garanterer jeg hr. Kaj Hansen for, at allerede næste år er papirdyngen formindsket ganske betragteligt.

Til hr. Melchior. Vi havde folketingsvalg den 15. februar 1977, og det var lige efter dette, hr. Melchiors udtalelse faldt. Det var altså i 1977. Jeg vil gerne give en undskyldning for, at jeg sagde 1976.

Jeg skal ikke forlænge debatten, men når nu hr. Melchior er så skuffet over min gruppe, så beder jeg hr. Melchior læse, hvad jeg sagde, når det engang kommer på tryk, hvis hr. Melchior ikke har hørt ordentligt efter. Jeg sagde: i min gruppe har vi den opfattelse, at medlemmernes tarv røgttes bedst gennem partigruppen og gennem den økonomiske støtte, som partigruppen får, og ikke af sådan en sekretærgruppe, der skal svæve rundt mellem folketingets sekretariater og mellem partigrupperne. Det er det, jeg siger, og så siger jeg: derfor afviser vi det foreliggende forslag, for vi mener altså ikke, det foreliggende forslag duer på det område, men vi er meget, meget villige til at diskutere den økonomiske støtte, og kan vi gøre det bedre for vore medlemmer – og det skal vi naturligvis gøre, hvis vi kan – ja, så er vi også med på den linje.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget for forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlemmer af folketinget *Inge Fischer Møller* og *K. J. Mortensen*, der har orlov, har